

Μεγάλη Πέμπτη: Τα 12 Ευαγγέλια

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Εκκλησία θυμάται τον Μυστικό Δείπνο. Το Θείο Δράμα κορυφώνεται και η υμνογραφία της ημέρας είναι σχετική με τα Πάθη του Χριστού, τη Σταύρωση και το θάνατό Του.

Το βράδυ ψάλλεται ο όρθρος της Μεγάλης Παρασκευής και διαβάζονται τα 12 Ευαγγέλια. Ανάμεσα στο 5ο και 6ο ψάλλεται το αντίφωνο «Σήμερον κρεμάται επί ξύλου...» και ο Εσταυρωμένος λιτανεύεται από τους ιερείς.

12 Ευαγγέλια

Διαβάζονται περικοπές κυρίως από τα κατά Ιωάννη και κατά Ματθαίον: Τελευταίες νουθεσίες του Ιησού στους μαθητές του... «Αγαπάτε Αλλήλους». Ο τελευταίος αποχαιρετισμός. Προσευχή του Ιησού. Προδοσία του από τον Ιούδα. Σύλληψη του Ιησού. «Από τον Άννα στον Καϊάφα». Δίκη του Ιησού από τους αρχιερείς. Άρνηση Πέτρου («Πριν αλέκτορα φωνήσαι, τρεις απαρνήση με»). Ενώπιον του Πιλάτου, στο

Πραιτώριο.

Προσπάθεια να απολύση τον Κύριον, αλλά εμπρός στην αποφασιστικότητα των Φαρισαίων υποχωρεί. «Βαραβάν ή Χριστόν»; Ο Πιλάτος «Νίπτει τας χείρας του». Ο Ιούδας μεταμεληθείς επιστρέφει τα «τριάκοντα αργύρια» στους Αρχιερείς, οι οποίοι τα έβαλαν στο Κορβανά (Ταμείο του Ναού). Απαγχονισμός Ιούδα. Πορεία προς τον Γολγοθά. Σταύρωση του Ιησού. Αφήνει το πνεύμα επί του Σταυρού. Οι δύο ληστές. Μεταμέλεια του ενός, που ζητά από τον Κύριο να τον θυμηθεί στη βασιλεία των Ουρανών. Ο Ιωσήφ ο από Αριμαθείας ζητά από τον Πιλάτο το Σώμα του για να το θάψει. Ταφή του Ιησού και Σφράγιση του Τάφου του από τους Αρχιερείς και Φαρισαίους.

Τη Μεγάλη Πέμπτη γιορτάζουμε τέσσερα γεγονότα:

α) Τον Ιερό Νιπτήρα, το πλύσιμο δηλαδή των ποδιών των μαθητών από τον Κύριο, δείχνοντας για το ποια πρέπει να είναι η διακονία των πιστών στην Εκκλησία.

β) Τον Μυστικό Δείπνο, δηλαδή την παράδοση του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας. Ο Χριστός παρέθεσε στον όμιλο των μαθητών το τελευταίο Δείπνο πριν τον σταυρικό θάνατό Του. Δεν ονομάζουμε όμως το Δείπνο αυτόν «μυστικό», επειδή... έγινε χωρίς να το γνωρίζουν άλλοι, αλλά επειδή ο Χριστός μύησε τους Μαθητές Του στο «Μυστήριο των Μυστηρίων», την Θεία Ευχαριστία. Τους παρέδωσε το Σώμα Του και το Αίμα Του, την αιώνια πνευματική τροφή, που παραθέτει η Εκκλησία στους πιστούς σε κάθε λειτουργική σύναξη. Τους είπε, λοιπόν, δείχνοντας το ψωμί: «Λάβετε, φάγετε, τούτο εστί το Σώμα μου, το υπέρ υμών κλώμενον εις άφεσιν αμαρτιών». Μετά το δείπνο, έλαβε το ποτήρι με το κρασί και είπε: «Πίετε εξ αυτού πάντες. Τούτο εστί το Αίμα μου, το της Καινής Διαθήκης, το υπέρ υμών εκχυνόμενον εις άφεσιν αμαρτιών».

γ) Την Προσευχή του Κυρίου, στο Όρος των Ελαιών και

δ) την Προδοσία του Ιούδα, δηλαδή την αρχή του Πάθους του Κυρίου. Ο Ιούδας παρέδωσε τον Κύριο στους Ιουδαίους για το ευτελές ποσό των «τριάκοντα αργυρίων», δίνοντάς του συνθηματικά έναν ασπασμό και λέγοντας ειρωνικά «Χαίρε, ραββί».

Το πρωί της Μεγάλης Πέμπτης γίνεται η Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνούν πολλοί πιστοί, κατάλληλα προετοιμασμένοι με εξομολόγηση και νηστεία. Για όσους νηστεύουν αυστηρά τη Μεγ. Βδομάδα (χωρίς λάδι), η Μεγ. Πέμπτη καταλύεται. Δηλ. τρώμε λάδι, καθώς γιορτάζουμε την παράδοση της Θ. Ευχαριστίας από τον Χριστό στην Εκκλησία και τιμάμε ξεχωριστά την ημέρα αυτή.

Τη Μεγάλη Πέμπτη, όταν τη νύχτα διαβάζονται τα δώδεκα Ευαγγέλια και γίνεται η

τελετή της Σταύρωσης του Χριστού, η συγκίνηση της λαϊκής ψυχής για το θείο δράμα κορυφώνεται. Σε πολλά μέρη, γυναίκες και κορίτσια, διανυκτερεύουν στην εκκλησία, «φυλάγουν και μοιρολογούν το Χριστό» όπως συνηθίζουν να κάνουν για κάθε αγαπημένο τους νεκρό.